

Hevði hetta hugskot riggað til tína stovu?

Hetta er kanska eitt hugskot, sum tú kanst brúka til okkurt forvitnisligt og kreativt – ella eitt hugskot, sum tú kanst byggja víðari á

Vilmund Jacobsen

Ein dagin herfyri, tá Vikublaðið var í ørindum inni á gólvinum í blómuhandlinum Akkuleya í Niels Finsensgøtu í Havn, fangaðu hesir fyrakantaðu og rundu »kassar« við træringum á, sum síggjast á viðheftu myndum.

Við fyrsta eygnakast sá tað út, sum kassarir vóru klæddir við tapeti, men tá vit hugdu nærri, sást skjótt, at hetta eru avsagaðar greinar, skornar í træringar, sum eru festar á hesar kassar.

Hetta kundi kanska verið eitt forvitnisligt hugskot til eitt horn í einari stovu ella okkurt slíkt.

Onkur, sum nýliga hevur tapet-

serað stovuna og kanska enn ikki eigur nakað at koyra í hana, kundi hóskandi gjørt nógv burtur úr hesum mátanum at dekorera – einum máta, sum ivaleyst er nógv bíligari enn so mangt annað.

Tað, sum ræður bara um, er, at tú kanska dugir eitt pinkalítið sindur av handverki.

Í hesi nýggju - ella ístandsettu - stovuni síggi eg fyri mær eitt stórt og tómt rúm við ljósum, nýmálaðum veggjum. Rúmið er so gott sum tómt.

Og so í gongd

Eg fái mær nú eina finerplátu, minki hana eitt sindur í longd og breidd. Plátan verður málað svørt á síðuni, sum vendir upp og um kantarnar.

Tá plátan er klár, fari eg mær á eitt ruskláss, har tey koyra burtur greinar, runnar og trø. Eg velji mær nakrar greinar í hóskandi stødd, bæði tjúkri og klærri.

Heimkomin verða greinarnar sagaðar sundur, soleiðis at tú fært hesar »træringarnar«, sum síggjast á myndunum.

Tá ein rúgva er sagað - og alt í somu tjúkt, men í ymiskum skapi - verður byrjað at festa ringarnar á finerplátuna.

Byrjað verður í hornunum fyrst, har ringurin í hvørjum horni verður sagaður í vinkul. Síðan verður farið oman eftir øllum útsíðunum.

Tá ið komið er runt, og allir kantarnir eru, soleiðis sum teir rigga

og liggja best, verða ringarnir - ein fyri og annar eftir - festir á plátuna, soleiðis at teir at enda dekkja alla plátuna.

Nú hevur tú eftir mínum tykki eitt stórt listarverk, sum kann heingjast upp á vegin í stovuni, og tú hevur helst eitt listarverk, sum eingin annar hevur.

Síðan til kassarar

Tá listarverkið hongur uppi, kanst tú smíða tær einar tveir smærri kassar í ymiskari, men hóskiligari stødd. Eru hendurnar góðar, kanst tú móguliga eisini smíða ein rundan kassa, soleiðis sum sæst her á aðrari myndini.

Nú heldur tú fram við træringunum á sama hátt, sum við listarverkinum.

Ætlar tú eisini at royna teg við einum rundum kassa, er ivaleyst umráðandi at brúka træringar úr greinum, sum ikki eru so tjúkkar, tí tá fært tú tær betri at liggja á, og úrslitið verður snøggari.

Nú listarverkið hongur uppi, og kassarir - fyrakantaðir ella rundir - eru »tapetseraðir« við træringum, eigur tú ein snøggan og kreativan krók onkustaðni í stovuni.

Tú kanst hava urtapottar ella lampur standandi á trækassunum.

Eg sigi ikki, at hetta, eg her havi nevnt, hevði riggað, men tankin streyfaði og kreativi hugurin fór at sveima, tá eg sá hesar kassarar inni á gólvinum í Akkuleya.

Bústaðarlán

Vitja deildina í Havn og Vági

SUÐUROYAR
SPARIKASSI